

Petr Hájek: O nás bez nás, jako obvykle: ČR je prý nejvíce zasažená země světa. Kde jsou ty mrazáky na mrtvoly? Slováci pitvají. Proč my ne? Strach, nebo respekt? Nový ministr zdravotnictví se smí rozhodnout až po 3. listopadu

- CZ24 News | 31. října 2020

ČESKO: PETR HÁJEK hledí s pochopením na „stínovou úlohu“ nového ministra zdravotnictví, žasne nad změnou tónu části mainstreamu a má za to, že ví, kdy a jak také u nás skončí korona-hysterie

Brzy to bude již rok, co jsme konfrontováni s nemocí nazvanou Covid-19, kterou může (ale nemusí) způsobovat laboratorně zkonstruovaný virus ze skupiny ostatních zkonstruovaných koronavirů. Za dobu, kdy nákaza dorazila také k nám (letošní březen), máme již třetího ministra zdravotnictví. Jan Blatný se uvedl tím, že jednak nesympaticky kličkoval před bezvýznamnou otázkou zda v minulosti (dvakrát) podepsal petici „Chvilkařů“ za odstoupení premiéra Babiše, jednak že sympaticky prohlásil: je třeba zaměnit strach z korony za respekt (doufejme, že tím nemyslel ten Bakalův časopis spojený s naší tajnou službou vedenou britsko-kanadským agentem Michalem Koudelkou).

O to sympatičtější, že stále jsme ve světovém měřítku premianti: Země prý relativně nejhůře postižená tou podivnou pandemií, která má rozhodnout nejdůležitější volby (USA) a celosvětovou hospodářskou recesí zabránit rozpadu EU a Nového světového řádu. K tomu účelu je zbraň zvaná strach (na rozdíl od respektu) jako stvořená. Proto ji také dvacet čtyři hodin denně pumpují hlavní

média do hlav občanů celého Západu. Pokud to nový ministr myslí vážně (o čemž lze důvodně pochybovat) – a nechce se tak pouze marketingově odlišit od svého popraveného vojáckého předchůdce – bude mít brzy problém. Navozuje tím totiž některé závažné otázky. Možná je ještě sám ani netuší.

Hrůza a katakomby

Nejprve se však zastavme u výchozího „faktu“ – toho našeho světového prvenství. Je to vlastně nesmírně zajímavé. Zvláště když situaci porovnáme s předjařím, kdy jsme naopak patřili mezi několik málo premiantů, kteří (minimálně v euro-americkém prostoru) nákazu zvládali relativně nejlépe – takže jsme nepochybně porovnávání schopni. Tehdy jsme v televizi s patřičnou hrůzou sledovali italské, španělské či novojojské zdravotníky padající vyčerpáním, kopáče hloubící hromadné hroby pro neuvěřitelně lehké rakve (ty zemřelé zřejmě korona vysávala na papír) či pojízdny mrazáky na mrtvolky.

Ty již u nás povzbudivě vidí především ministr vnitra Jan Hamáček (ČSSD) zjevně inspirovaný patafyzickou či spíše surrealistickou postavou zvanou Jaroslav Flégr (jaký div, je to „evoluční biolog“), jenž nedávno pravil: „31.10. oslavíme 10.000 pacientů v nemocnicích!“ To znamená, že již zítra musí přivést do nemocnic asi tři a půl tisíce nových pacientů (poznamenejme, že aktuálně je podíl hospitalizovaných k těm takzvaně „laboratorně pozitivně diagnostikovaným“ 3,75%). Ale hrůza přece musí být, když jsme tak slavně-neslavně nejhorší na světě.

Poněkud nepochopitelné na tom je, že v běžném životě žádný rozdíl proti jaru nevidět – jen v číslech. Buď máme proti Američanům či Italům nepoměrně vyspělé a vybavené zdravotnictví, nebo je to učiněná kurská anomálie. Zvláště pokud jde o „smrtnost“ – tedy podíl zemřelých vůči onemocnělým (ne pouze nakaženým). Ten podle nejnovější studie přijaté dokonce i alarmistickou Světovou zdravotnickou organizací (WHO) činí asi 0,23% – tedy hluboko pod smrtností „sezónní“ chřipky. Tak kde jsou tedy ty statistiky každodenně inzerované a televizemi a ostatními hlavními médii šířené „hrůzy a katakomby“ nejhoršího člena lidského společenství národů? Jaké asi od nás přinášejí televizní záběry svým vystrašeným zahraničními médii?

Barringtonská deklaráce

Ještě o chlupe pozoruhodnější však je, že již se začínají ozývat i realističtější hlasy v mainstreamu. Mezi ně patří rozhodně i vědci z Oxfordu, Stanfordu a Harvardu, kteří připravili deklaráci nazvanou podle místa uveřejnění Barringtonská. Po půl roce intenzivního výzkumu „života s virem“ došli k závěru, že „lockdownová opatření“ destruuující ekonomiku celých kontinentů jsou zhora zbytečná. A navrhuji specifickou ochranu pro „rizikové skupiny“ – a jinak zcela normální život pro zbytek společnosti. Do čtvrtka tuto deklaráci podepsalo skoro 600 tisíc lidí, mezi nimi více než 40 tisíc zdravotníků a vědců ze všech zdravotnických oblastí.

To by ještě nebylo tak zvláštní. Ale úplně nepochopitelné je, že je začínají obhajovat i mnohé „prověřené“ mediální postavy mainstreamu. Třeba takový Jan Macháček (předseda správní rady Institutu pro politiku a společnost), jehož partnery jsou klasické globalistické instituce. A hle: pan předseda se na svém Facebooku a dokonce v Lidových novinách začal vědci – autorů Deklarace – zastávat. Co víc, klidně „práskl“, že ve vyhledávačích je „googlové“ odsunuli až na okraj – a ještě před nimi varují bezmála jako před „širiteli hoaxů“. Dokonce cituje jednoho z nich:

„Doktor Bhattacharya považuje za šokující, že když začalo protestní hnutí Black Lives Matter, podepsalo 1300 amerických epidemiologů otevřený dopis, ve kterém prohlásili, že pouliční protesty jsou v souladu se správnou veřejnou zdravotní politikou. Ti samí lidé zároveň prosazují zavírání

firem, obchodů, škol a kostelů. Ale protestovat proti rasismu, to je asi hygienicky v pořádku. Současná mainstreamová proticovidová politika je i proti tomu, co prosazují prakticky všechna náboženství: chránit slabé a zranitelné a chudé.“

No kam to máme okna?

Ne, žádný strach, většina mainstreamu Barringtonskou deklaraci, její autory i petenty samozřejmě „flégrovsky“ odsuzuje. A skandalizuje dál ty, kteří „disidentsky“ hledají jiné cesty jak se s Covidem vypořádat jinak než pouze „řízeným zničením hospodářství“ – a nakonec i zdravotnictví a „vražděním“ neléčených skutečných pacientů (u nás nejznáměji exprezident Václav Klaus). „Bouchnout pěstí do stolu a okamžitý lockdown (tedy úplné uzavření všeho)!, křičí vstříc novému ministru zdravotnictví šéf lékařské komory Milan Kubek. „Nemocnice za pár dnů zkolabují!“

Není sám, kdo zvyšuje tlak na „architekturu katastrofy“ a udává oponenty – významné vědecké, lékařské a politické osobnosti, které na vypořádání se s nákazou mají jiný než tvrdě restriktivní názor. Na Novinkách kupříkladu jeden náš věrný „hlídač liberkracie“ upozorňuje, že „iniciátory (Deklarace) přijal Scott Atlas, vlivný poradce amerického prezidenta Donalda Trumpa a stoupenec tohoto záměru“. A rázem jsme doma. Oni skutečně i u nás zase bojují za Trumpovu porážku ve volbách – spolu s Českou televizí a většinou mediálního mainstreamu – tak jako v roce 2016.

Kdy „dupnout na brzdu“?

Vypadá to směšně, ale není: hystericky šílející „washingtonské bažiny“ potřebují při kampani přinášet i ze zahraničí „zpravodajství“ o tom, že „celý svět“ touží po Joe Bidenovi a nemůže se dočkat, kdy se Trumpa zbaví. Budování strachu z „Trumpovy cesty“ se proto má stát hlavní metodou přípravy cesty pro „naše Bideny“ (typicky obdobně „charismatický“ Petr Fiala, šéf ODS). K tomu slouží mystifikace o odpůrcích „lockdownů“. Soudruh z novinek proto typicky praví:

„Také Anders Tegnell, hlavní švédský epidemiolog, který stojí za mírnou, tzv. švédskou cestou, dnes opakovaně popírá, že by si ve Švédsku řekli, že chtějí dosáhnout skupinové imunity. Když mu média v červenci dokázala, že si s finským kolegou o tomto přístupu psal v e-mailech, přispěchal s tvrzením, že šlo výhradně o úvahy. Aby si však nesypal příliš popel na hlavu, pro list Financial Times dodává, že imunita může být dobrým sluhou jako nástroj, který „dupne na brzdu“.

Tahle poslední slova už stojí za úvahu. Lze je brát jako známé „freudovské uřeknutí“, které prozrazuje skutečné záměry mluvčího. Něco jako když na známém videu, které obíhá internet, slovenský premiér Igor Matovič při líčení šíleného plánu na totální „otestování“ celé slovenské veřejnosti pronese místo „testování“ slovo „čipování“.

Na druhou stranu je fakt, že na Slovensku za zemřelého na Covid mohou statistiky vykazovat jen ty, u nichž pitva potvrdí jako příčinu smrti „covidový zápal plic“. Matovič totiž nemá zájem soupeřit s ČR v „hrozivých číslech“ – místo toho nabídl globalistům svou zemi jako laboratoř pro pokusy na občanech. U nás proto máme vysoká čísla, ale zase Prymulův záměr s plošným testováním je s jeho pádem (doufejme) definitivně u ledu. Prohodili jsme si to. Bratrsky.

Čekání na zázrak

Covid je od počátku vynalezen a rozšířen jako politická zbraň. Primárně proti Donaldu Trumpovi, sekundárně pro udržení EU. Jenže platí, že žádný plán nikdy nev्यjde – a právě tak je tomu nyní. Ve Spojených státech v posledním čtvrtletí ekonomický růst vyrazil strmě vzhůru (o více než 30 %). A Trump popřává sluchu autorům Barringtonské deklarace. Rozhodně žádný celostátní lockdown

nechystá (dokonce snad ani neví, kdo je jeho prezidentský kolega – soukromý internista z Prahy 9, „prezident“ Milan Kubek).

Průzkumy (právě tak jako před soubojem s „krvavou Hillary) opět jednoznačně favorizují „ospalého Joe“ Bidena. Zprávy o rodinných korupčních a byznysových aférách na Ukrajině, v Číně a v Rusku (z dob, kdy byl „Joe“ Obamovým viceprezidentem) jsou blokovány. Globalisté se už jen třesou hrůzou a čekají na zázrak – že všechna ta vynaložená námaha a miliardy dolarů investovaných na Trumpovo odstranění nepřijdou nazmar.

3. listopadu

Pokud se tak stane, s Covidem rychle „dupnou na brzdu“: Náhle bude k dispozici vakcína, po níž významná část (strachem zmanipulované) veřejnosti bude toužit a stát na ni fronty. Ke slovu přijde i „stádní“ imunita, kterou stejně náhle bojové útvary alarmistů vezmou na milost. Všechno bude náhle možné – jen aby opět zavládl „pokoj a mír“ v globalistickém ráji totalitního „světového pořádku“.

Pokud však Trump v úřadu zůstane, probíhající válku ještě vystupňují. Covid s námi bude podstatně déle. Ti, kdo se nedají očkovat (jak v Českém rozhlase Plus již s předstihem „objasňoval“ Flégrův soudruh, biochemik Jan Konvalinka) nebudou moci volně cestovat a budou mít potíže v zaměstnání, jejich děti ve školkách a školách atd. Prý ještě rádi po vakcíně sáhnou. Cynismus bez hranic.

Vše se ukáže za pár dní, po 3. listopadu (případně po následných soudních tahanicích a válečných zónách v ulicích amerických měst). Do té doby má i náš nový ministr zdravotnictví čas připravit „správnou strategii“: Buď strach, nebo respekt. V jeho rukou to ale rozhodně není.

Možná jednou. Až se (po czexitu) staneme opět suverény ve své vlasti.

Zdroj: <https://www.protiproud.cz/>